

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra EN AFTENSCENE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 307. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262385696/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

aldrig i min Færd at glemme eller at overskride den fjerne Grændse eller at overspringe det uhyre Svælg, som Forholdene havde lagt imellem os, og kunde heller aldrig have indgivet Prindsessen den Tanke, at jeg nærrede andet end sømmelig Agt og Ærbødighed for hende. Hvor kunde jeg vove at ane Sligt? Ingensinde glimtede en saadan forvoven Tanke frem i min Sjæll«

»Naa, hvad blev der saa af?« sagde *Abigael* utaalmodig, »hvad sagde saa Prindsessen til den Kurv?«

»Jeg gav hende den ikke selv,« sagde den Lærde smilende, »jeg gik til Klosteret og gjentog i Korthed for Abbeden min faste Beslutning, for ingen, selv den høieste Priis i Verden at ville eller kunne vende min Fod fra den Vei, som jeg ene troede at føre til Frelsen; men ikke med eet Ord nævnte jeg den unge Fyrstinde, og ikkeheller Don *Athanasio* berørte mere denne Sag. Men af hans Ansigts Udtryk, af hans Holdning og den Maade, hvorpaa han optog mit afgjørende og bestemte Svar, sluttede jeg, at dette Udfald af Sagen var ham kjært, og at han selv kun, tvungen ved sin høie Fosterdatters Villie, havde paa taget sig denne sære Mægling.

I nogle Dage saae jeg hende ikke; thi hun holdt sig indsluttet i sine Gemakker, og kun Abbedens hyppige Besøg hos hende, hans bekymrede Miner, hans Bestræbelser for at berolige ogsaa mig, skjøndt jeg vel vogtede mig for at lade see den Uro, jeg i Grunden følte, overbeviste mig desværre fuldelig om, hvor meget det kostede ham at besværgen den Storm af Lidenskab og Sorg, der maatte rase i hendes ungdommelige, varme Hjerte. Min Samvittighed havde Intet at hebreide mig; jeg kunde endog